

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4450s/2552

-
ความผิดหลายกรรมต่างกัน

-
สำหรับคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่เกิดขึ้นแก่ผู้เยาว์หรือเด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี ในส่วนของการกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราหรือกระทำชำเราเด็กหญิง ตาม ป.อ. มาตรา 276, 277 และฐานกระทำอนาจารบุคคลอายุกว่า 15 ปี หรือกระทำอนาจารแก่เด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 278, 279 นั้น ปกติแล้วการกระทำความผิดดังกล่าว หากไปกระทบเป็นการล่วงอำนาจปกครองดูแลของบิดามารดาผู้ปกครองหรือผู้ดูแลก็จะเป็นความผิดฐานพรากเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี หรือพรากผู้เยาว์อายุไม่เกิน 18 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 317, 318 อีกข้อหาหนึ่ง ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ ศาลฎีกาเคยมีคำวินิจฉัยว่า เมื่อจำเลยมีเจตนาพรากผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจารถือได้ว่าความผิดฐานพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจารสำเร็จนับแต่จำเลยเริ่มพรากผู้เสียหายแล้ว แม้จำเลยจะยังไม่ได้กระทำการข่มขืนกระทำชำเราก็ดำเนินการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราหลังจากนั้นจึงเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่งที่ต่างกรรมต่างวาระกับความผิดฐานพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจารโดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วยการกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันเป็น 2 กระบวน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2277/2539) ด้วยเหตุนี้ การที่คดีนี้ศาลฎีกาได้วางหลักว่า ความผิดฐานร่วมกันพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วยจำเลยมีเจตนากระทำต่อผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งเป็นป้าผู้ปกครองหรือดูแลเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่ง จึงน่าจะเป็นเพราะความผิดฐานพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจารสำเร็จนับแต่จำเลยเริ่มพรากผู้เสียหายแล้ว จึงแยกเป็นการกระทำต่างหากจากการกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ฐานกระทำอนาจารและฐานข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใดไม่กระทำการใด หรือจ่ายอมต่อสิ่งใดที่เกิดขึ้นในวันเดียวกันและจำเลยมีเจตนาเดียวต่อเนื่องกันคือพาผู้เสียหายที่ 1 ไปข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำของจำเลยในความผิดอีก 3 ฐาน จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทอย่างไรก็ตาม ในกรณีความผิดฐานกระทำชำเรากับความผิดฐานอื่น เช่น ฐานพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจารและฐานหน่วงเหนี่ยวกักขัง ถึงการกระทำนั้นเป็นการกระทำต่อเนื่องเชื่อมโยงในวาระเดียวกัน แต่หากการที่จำเลยพาผู้เสียหายไปเพื่อการอนาจารและหน่วงเหนี่ยวกักขังไว้ก่อนข่มขืนกระทำชำเราไม่ได้เกิดขึ้นต่อเนื่องในวันเดียวกันทันที โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยกระทำผิดต่างวันในลักษณะความผิดบางส่วนสำเร็จขาดตอนกันแล้ว ศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่าหากจำเลยมีความประสงค์ให้เกิดผลเป็นความผิดหลายฐานย่อมเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน การที่จำเลยพาผู้เสียหายไปเพื่อการอนาจารและหน่วงเหนี่ยวกักขังไว้ 1 วัน ก่อนข่มขืนกระทำชำเรา เป็นการแสดงเจตนาส่วนหนึ่งของจำเลยโดยมีเหตุจูงใจที่จะนำตัวผู้เสียหายไปกักขังไว้เพื่อข่มขืนกระทำชำเรา อันเป็นการกระทำส่วนหนึ่งสำเร็จไปแล้วต่างหากจากการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเรา เป็นความผิดฐานพาหญิงไปเพื่ออนาจารและหน่วงเหนี่ยวกักขังกระบวนหนึ่ง ฐานข่มขืนกระทำชำเราอีกกระบวนหนึ่ง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 415/2550)

อาคม รุ่งแจ้ง